

tager samme en ved Stemmesfeerhed valgt Opmand. I Tilfælde af Stemmelighed afgjøres det ved Lodkastning, hvilken af dem, som have erholdt lige mange Stemmer, der skal være Opmand. Til Forhandlingerne benyttes Protocollen for en af de paagjældende Communer, og i de øvrige Protocoller tilføies en Bemærkning om, i hvilken Protocol Sagen er behandlet.

§ 5.

Naar Klagen findes begrundet, maa den tage Bestemmelse, hvad enten Sagen afgjøres ved Forlig eller Kjendelse, efter de i ethvert Tilfælde forhaandenværende Omstændigheder indeholde Regler for:

1. Hvem der efter de foreliggende Oplysninger er berettiget til Veiens Afbenyttelse eller forpligtet til at deeltage i dens Istandsættelse og Vedligeholdelse.
2. Veiens Begrænsning, baade hvad dens Endepuncter og Brede angaaer, forsaavidt dertil findes Anledning.
3. Hvilke Arbejder der ansees nødvendige til Afhjælpningen af de paaflagede Mangler og Veiens fremtidige Vedligeholdelse, derunder indbefattet dens Forsyning med de muligt fornødne Grøfter, Brøer eller Steenflister; hvor den af Grøfterne opgravede Jord, hvis den bør bortflyttes, skal henbringes o. desl.
4. Til hvilken Tid Istandsættelsen og den aarlige Vedligeholdelse skal foretages og fuldendes.
5. Hvorledes de forskjellige Arbejdspræstationer samt Udgifterne ved Sagens Behandling og ved Udførelsen af de Arbejder, som ikke præsteres in natura, saavel som til Erstatning for Jords Afgivelse til en nødvendig befunden Udvidelse af Veiens Brede m. v., skulle fordeles mellem de Vedkommende. Herved bliver fornemmelig at tage Hensyn til den Nytte og Brug, de enkelte Paagjældende have af Veien, uden at derved dog udelukkes Hensyn til de øvrige Forhold, som i ethvert Tilfælde bør komme i Betragtning.

Forsaavidt der angaaende disse Puncter eller enkelte af dem maatte havees gyldige Bestemmelser eller Overenskomster, blive de at tage til Følge, med mindre samtlige Vedkommende ere enige i at forandre dem.

§ 6.

Naar de Paagjældende ikke holde sig de i det indgaaede Forlig eller i den affagte Kjendelse indeholdte Bestemmelser efterrettelig, har vedkommende communale Bestyrelse, naar derover føres Klage af Noget til Færdsel paa Veien Berettiget og Klagen findes grundet, at forelægge de Forsømmelige en passende Frist, inden hvilken de befundne Mangler skulle afhjælpes, og naar denne Frist overskides, at foranstalte dem afhjulpne paa Vedkommendes Regning.

§ 7.

Saa vel Klageren som enhver af de andre Paagjældende staaer det frit for inden 4 Uger efter Kjendelsens Afvigelse at indanke samme for Landvæsenscommissionen. Den, der bestemmer sig til en sliq Paaanke, har at indgive sin Klage, hvori Grundene til samme maae være fremsatte, og som maa være bilagt med en Udskrift af den Forretning, der indankes, til Amtmanden, som derefter foranstalter en Landvæsenscommission udnævnt til Sagens Behandling paa sædvanlig Maade. Naar Forlig ikke opnaaes, afgjøres Sagen endelig ved Commissionens Kjendelse.

§ 8.

Opstaaer der under Sagens Behandling for den communale Bestyrelse eller de Delegerede efter § 4 eller for Landvæsenscommissionen Uenighed om, hvorvidt en af de Paagjældende overhovedet er berettiget til Færdsel paa Veien, eller hvorvidt han er pligtig at afgive Grund til samme, eller hvorvidt han af en eller anden jæregen Marsag maatte være fritagen for at deeltage i Veiens Istandsættelse eller Vedligeholdelse, bliver Spørgsmaalet herom, hvis de Paagjældende ikke kunne blive enige om at lade det afgjøre efter Bestemmelserne i denne Lov,